

ῥοπίζεται καὶ αὐτὴ διὰ τὸν ὀργανισμόν, ἢ εὐσημὸς ἢ τῷ ὁμογενῆς ἐν τῇ ὁμοίᾳ. ἐδ' ἁρμονίας δι' ὅλα ἀπολείπει ἐδὲ τῇ τυχόντι, καὶ τῇ συγγενομένῳ πάθει ἐπιπέχεται. ὁρᾶται δὲ καὶ αὐτὴ τὰ πολλὰ εἰς αἰεθήσεως, ἀλλὰ καὶ φωνασίαν ἐνίοτε. ὅτε γὰρ ἔξωθεν, ὅτε δὲ καὶ εὐδοθῶν τὰ πάθη κινέμενα συγκινεῖ καὶ τὴν φωνήν, τοῖς μὲν ἀβληχεῶν, τοῖς δὲ σωύτουον καὶ ῥαχίαν, καὶ τοῖς μὲν ἀγρίαν καὶ δύσηχον, τοῖς δὲ ἡπίαν καὶ ἰλαρὰν, καθ' ἕξιν ἔμφυτον τῷ ἐπισχύοντος πάθους ἐν τῇ ζωῷ. ὥστε εἴτις καὶ παθολογεῖν οἶδε καὶ ἐκ τῆς φωνῆς αὐτὴ εἰκάσειε καὶ πάθη καὶ κράσειν τῆ φωνῆτος, καὶ μελῶν σωύθεισιν καὶ ὀργάνων εἰρύτητα, καὶ ὀργανικῆ πνεύματος εἰφύϊαν.

Περὶ θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας ζώων.

Θυμὸς καὶ ἐπιθυμία πάθη εἰσι περὶ τὴν καρδίαν τῶ ζώων κινέμενα. καὶ ἡ μὲν ἐπιθυμία ἀπολαυστικὴ εἴτι καὶ πληρωτικὴ τῷ ἐνδοθεν, καὶ ἡτοὶ γέννημα, ἢ ἀρχὴ τῆς ὀρέξεως. ὀρεξις γὰρ εἴτιν ἀνάτασις καὶ εἰρύτης τῆς καρδίας, καὶ ὅλως συγκίνησις ὀργανικὴ τῷ ζώου πρὸς τὸ χρεῖδες καὶ πρόσφορον τῇ συστάσει τῷ πρὲ εἶναι καὶ συμπερῖν ἑαυτὸ καὶ τὸ εἶδος αὐτῆ. διὸ καὶ ὁ θυμὸς ὀρέξεως εἶδος, ἀποκρυστικὸν μὲν τῷ ἐναντίου, καὶ τοῖς ἀπάγῃσι καὶ ἀλλοφίῃσι, καὶ διανοχλῆσι, καὶ λυμαντικοῖς τῷ εἶναι καὶ τῶ πρὸς τὸ εἶναι μάχιμα, φρερητικὸν δὲ τῷ οἰκείῳ καὶ προσφουῆς. ἐπεῦθεν οὐκ καὶ σωῆπται τῇ ἐπιθυμίᾳ, ὥσε εἴτινος ἐπιτυχεῖν εἶρα,

ἐρᾶ, καὶ φιλεῖ ἔχον, τούτω ἀφαιρέμενον, ἢ ἀπειργό-
μενον τι τῆς ζώωντος, θυμῷται. συμπέλεκται γοῦν
ὁ θυμὸς τῆς λύπῃ. ὄρεξις γάρ ἐστιν ἀντιλυπῆσεως,
καὶ σφοδρῶν ἔχει ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν κινήσιν. ζέσις
γάρ ἐστι καὶ ἕξαψις τῆς περικαρδίου αἵματος. διὸ καὶ
τόνον φέρει εἰς ὅλον τὸ σώρωδες τοῦ ζώου. ἢ δὲ ἐπι-
θυμία θυμαίνει μὲν, ἀλλ' ἰλαρῶν καὶ ὁμαλῶν φέρει
τῶν κινήσιν. διὸ καὶ μετὰ ἡδονῆς καὶ διαχύσεως τῆς
χυμῶν καὶ τέρψεως κινεῖ εἰς ἀπόλαυσιν. ἐκπίπτουσα
δὲ τῶν μετρίων λυπεῖ. ἔ γάρ εἰς φθορῶν, ἀλλ' εἰς σύ-
στασιν ἐνῆκον ἢ φύσις τῆς ζώου ἐκάτερον.

Εἰ καὶ ἐκ τῆς αἰσθήσεως καὶ φαντασίας καὶ μνή-
μης ἐγείρεται καὶ κινεῖται ὁ θυμὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία,
συντελεῖ μὲντοι καὶ ἡ κράσις τῆς ζώου. τὰ γὰρ θυρ-
μότερα βρωτέρα. τὰ δὲ πνευματώδεστερα μᾶλλον ὀ-
ξύθυμα. ἐκεῖνα μὲν βρωτέρα ὡς τῆς δὴκράτου θυρ-
μασίας διαλυέσεως καὶ πεπτύσεως τῶν τροφῶν ἀροσφυσ-
μόλω, ἢ διεκπίπτουσαν καὶ ἑτέραν ἐπιζητήσεως, τὰ δὲ
ὀξύθυμα τῆς ξηροτέρας καὶ πνευματώδους φύσεως τά-
χιον φλεγομένης. ὑφέρπει γοῦν τῆς μὲν ἐπιθυμίας ἢ
ἡδονῆς, ἀλλ' εἰς κόρον λήγει. ὁ δὲ θυμὸς ταχέως ἐ-
ξανίσταται, καὶ ἐν ὀλίγῳ παύει. ἀλλ' ἔμπης τῶν λύ-
πῶν πολλάκις ἐπιλείπει. διὸ καὶ τὰ πολλὰ τῆς ζώου
κοπέει, καὶ τὸν ἅπαξ λυπήσαντα, ὅσάκις αὐτῷ ἰδῆ, ἀν-
τιλυπεῖν καθορμᾶ, καὶ ὡς ἐχθρῶν μάχεται, ἢ ὡς
ἀλλοτρίου φάγει. καὶ ὁ φόβος γὰρ ἐκκλισίς φυσικὴ
τῆς ἐπιβλαβῶς καὶ λυπηροῦ, εἰ καὶ θυμοῦ ἀπ' ἐναν-
τίας ὧν ὑποχωρεῖ. τὸ γὰρ ψυχρὸν πάχειν καὶ ὑπο-
χω-

χωρεῖν πέφυκε. καὶ τὰ δειλότερα ἄρα τῶν ζώων συ-
 ναιθανόμενα τῆς ἰδίας ἐαυτῶν ἀδυναμίας φυγῆ, οὐκ
 ἀντιστάσει τῶν λυπέντων κατὰ φύσιν διασώζεται. κεί-
 νουσι γὰρ αἱ αἰδήσεις καὶ τὰ μεγέθη, καὶ τὰ χήματα,
 καὶ ὄρμας καὶ ἐνεργείας τῶν ἐκτὸς κατὰ τὰς ἐνέσας
 στοιχειακὰς δυνάμεις καὶ ποιότητας τῆς ἀκρασίας ἐ-
 κάστου εἶδους τῶν ζώων, δι' ἧς μετροῦνται αἱ πειρα-
 θήσεις καὶ ἀντεργεῖαι, καὶ διατυπῶνται τὰ πάθη,
 ἀφ' ὧν αἱ ὄρμαί τῶν ἀλόγων ἐν γένει καὶ κατ' εἶδος,
 καὶ καθ' ἕκαστον διὰ τὴν ἰδιοκρασίαν.

Περὶ ὕπνου τῶν ζώων.

Ὑπνος ἐστὶ χάυνωσις τῶν αἰσθητικῶν νοήρων διὰ ὑ-
 γροθέρμη ὑγροῦ ἀναθυμιάσεως. ἐπιγίνεται οὖν ἢ ἐκ
 χυμῶν καὶ τροφῶν ἀναθυμιωμένων, ἢ ἐκ κόπου τῶν
 νοήρων συνθλωμένων καὶ ἀτονέντων. ψυχομένη δὲ τῆ
 στομάχου, καὶ τῆς ἄλλης ἕξεως τοῦ σώματος φλεγόμε-
 νης, ἢ συντήξεως καὶ ξηρασίας ἐπιτεχέσης τῆς σώ-
 ματι διὰ πλείονα καὶ σφοδροτέραν κίνησιν ἀφαιρεῖται
 ὁ ὕπνος, ἢ ἐπακολουθεῖ κατὰ φύσιν ἐκ διαλειμμά-
 των. ἢ γὰρ ἐνδοθεν ἐν τοῖς ζώοις κίνησις ἐκ σίω-
 δρομῆς καὶ συστάσεως τῶν στοιχείων πρωτοπαγῆς καὶ ἀρ-
 χικῆς τῆς ὑπάρξεως ἐκάστου ἔσα, συνεχῆς καὶ ὁμαλὴ
 διατελεῖ, ὡς ἐκ τῶν αὐτῶν προῖσα. ἢ δὲ ἐκ τῶν αἰ-
 δήσεων ἕξωθεν ἀρχομένη, καὶ ἐκ πολλῶν καὶ διαφό-
 ρων ἄλλω τε ἄλλως φερομένων, καὶ προσπιπτόντων, ἀ-
 νώμαλος πέφυκε, καὶ ἀνάγκη διαλείπειν. ἐπισυμβέ-

βη.

334. ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

βυκε γὰρ ὑπ' ἐκείνῳ ὑπεουργικῇ αὔρα, καὶ πρὸς τὰς
 χρείας τὰς τε τῆς ἐκτὸς, καὶ τῆς εὐδον δουλείαι, ἐκα-
 πέρωθεν ἀγομένη εἰς τε παῦλας, καὶ ἐξηγήσασιν.

Συγκινῶνται δὲ κατ' ὕπνου καὶ φαντασίαι καὶ μνή-
 μαι εὐδοθεῖν ἀλλοιομέναι τῷ πνεύματος, καὶ ἐπομένως
 κατὰ δυνάμιν τῆς φαντασίας καὶ μνήμης, ποτὲ μὲν
 ἀπίκτως ἄλλῃ τε δὲ συγκεχυμένως, καὶ ἀτάκτως καὶ
 ἀλλοκότως ἀνατυπᾶσι τὰ ἰνδάλματα οἱ ὕπνοι. πολ-
 λά γὰρ τὰ συγκινῶνται εὐδοθεῖν τὸ πνεῦμα, καὶ χυ-
 μοὶ ἔσφων, βρασμοὶ καὶ ἀναζέσεις στομάχου, ἀπεψίαί
 καὶ φύσαι βρωμάτων, ἰδιοκρασίαι καὶ περιπαθήσεις
 ζωτικῶν καὶ ὀργανικῶν μορίων, ἕξεων καὶ παθῶν δια-
 θέσεις ἐκ συνεχῶν καὶ προσεχῶν αἰσθημάτων καὶ φαντα-
 σιῶν, πλυσμοναὶ ἐκ κόρων, καὶ εὐδειαὶ ἐκ κενώσεων,
 καὶ πᾶσα ἄλλη σιωπῆς, ἢ ἕκτοπος μεταβολή. διὸ καὶ
 παραχαίδεις πολλάκις καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις οἱ ὕπνοι.
 Ζητήσασιν αὖτις εἰ πᾶντα τὰ ζῶα ὑπνοῦσι. δο-
 κεῖ γοῦν πᾶντα. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐπὶ πλεῖον, τὰ δὲ
 ἐπ' ἔλαττον. ἔστι δ' αὖ καὶ ἐν βραχυτάτῳ. καὶ τὰ μὲν
 ἰσάμενα, τὰ δὲ κατακείμενα, τὰ δὲ καὶ κινούμενα.
 ἰχθύων γένη ἀπόνως ἐν ὕδασι κινούμενα καὶ ὑπνοῦ-
 σιν. ὁ γὰρ ὕπνος αἰσθήσεων, ἢ πάσης κινήσεως, κα-
 τὰπαυσίς ἐστιν. εἰ ἔν κατὰ μέρος παύει καὶ ἐγείρεται
 ἐκάστη αἰσθησις, τί ἕσθον καὶ ὁμῶς πᾶσαι ἐν ἐκάστῳ
 ζῳῷ ἔστιν ὅτε ἀργεῖν; ὠφελεῖ γὰρ ἢ ἀργία τῆς αἰ-
 σθήσεων τὰς εὐδον τῶ ζῳῷ διωιάμεις τονῆσα καὶ περι-
 καθαίρεσα, καὶ τὰς κινήσεις ἐπιταχυῖει, ὡς ἔστι κατὰ
 τὰδηλον τοῖς πειρωμένοις τῆς σφυγμῶν.

Πε·

Περὶ Μιμήσεως τῆς ἀλόγων ζώων.

Τὰ ὁμοιοειδῆ τῶν ζώων κατὰ φύσιν πρὸς ἀλλήλα
 φέριται, διὸ καὶ ἀλλήλοις προσέχει. ὅσα ἔν ἡμιοίρη-
 σεν ὀράσεως, εὐθύς ἐκ γενεῆς προχόντα τοῖς τοκεῦ-
 σιν, φαντασίαν αὐτῶν, καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν ἀπα-
 μάττεται. πολλαὶ γὰρ αἱ δοκῆσαι αὐτῶν πράξεις εἰ-
 σὶν ἐκ μιμήσεως ἄς τινας ἐκ λόγου τινὲς ὑπολαμβάνου-
 ντων. ἐντυποῖ γὰρ καὶ διατίθησιν ἢ αἰσθήσεως καὶ φαν-
 τασίας τὰς κλίσεις καὶ ῥοπὰς καὶ ὀρμάς ἐν τοῖς ζώοις,
 ὡς εἴρηται, πρὸς τὸ αὐτοῖς συμφέρον κατὰ λόγον ἐ-
 νάγναι, ἀλλ' ἔξωθεν ἔχει πᾶν τὸ ἐνδοσίμον, καὶ ἐν
 τούτοις ἐντίκτει, καὶ διεγείρει καὶ τὴν μίμησιν, ὥστε
 τὰ πλείω τῶν ὁμοειδῶν εὐθύς τικτόμενα, ταυτὰ τοῖς
 γονεῦσι συμπράττειν, καὶ μὴδ' ἀπολήγειν ἐξῆς, τὰ
 ἴσα καὶ ὅμοια τοῖς ὁμοφύλοις ἐπενεργεῖν. διὸ καὶ ἐ-
 ἰδὸς φωνῆντος συωρῦεται, καὶ συυλακτεῖ πλείω πα-
 ριόντα ὁμοειδῆ, καὶ ἔρχοντος, ἢ ποταμῶ ἐμβαίντος
 ἐπακολουθεῖ καὶ συυφέχει τ' ἄλλα, καὶ ἀλγῆντος συ-
 ναλγεῖ καὶ φαιδρυνομένη συυαγάλλεται. ἐντυθεῖν ἄρα
 καὶ ἀντιπελαργέσεις καὶ ἀντιπλήξεις, ξυυαυλίσεις καὶ
 ἀγέλαι καὶ ἴλαε ἀλλήλοις ἐπακολουθεῖντων κτύπων καὶ
 θηρίων, καὶ πετεινῶν καὶ ἰχθύων, ὅσα κατὰ ταῦτα
 νέρονται, κατὰ ταῦτα ἀυλίζονται, κατὰ ταῦτα κοι-
 τάζονται, κατὰ ταῦτα συυφέχουσι καὶ κινῶνται ὑφ' ἡ-
 γεμόνι. ἀλλὰ καὶ ἐνός τινος ἢ ἐνδοθεν διὰ φαντασίας
 θορυβηθέντος ἢ ἔξωθεν δι' αἰσθήσεως παθόντος, ἢ
 ἄλ-

ἄλλως πτηθέντος συνηγορήσῃ ἢ πᾶσα πληθύς, ταυ-
 τὰ ἐκείνη ποιῶσα ἢ πάχυσσα. ἐπιπεχνᾶται δὲ καὶ ἰ-
 δία ἕκαστον τὰ πρὸς ἄγχαν ἔοφῆς, καὶ τοκετοῦ πειρί-
 θαλψιν πρόσφορα, καὶ συλλέγει, ὅθεν αὐτοῖς αὐτοῖς,
 ἀγόμενα μὲν ἐκ τῆς αἰδήσεων, μιμήματα δὲ τοκευ-
 σιν, ἐφ' οἷς πρῶτον τὰς αἰδήσεις ἐπέστησαν. τοῖς δὲ
 νεογνοῖς ἀπαλοῖς οὖσιν εἰς βάθος τὰ ἰνδάλματα τῆς
 αἰδημάτων ἀνατυπῶνται, μάλιστα προσεχέσι καὶ τῆ
 χρεῖα συυδεδεμένοισι, δι' ἧ καὶ ἀπενῶς ἐνορᾷ καὶ προ-
 σέφουκε τοῖς γονεῦσι. διὸ ἐκ τῆς ῥάσου κατὰ τὰς ἀ-
 νατυπώσεις καὶ τὰς μιμήσεις ἀναλαμβάνει τὰ ἀρτίτο-
 κα, ὥστε φυσικὰς δοκεῖν καὶ μὴ κατὰ μίμησιν. καὶ φυ-
 σικαὶ μὲν εἰσιν αἱ ἰδιαίτεραι πράξεις τῆς ζώων κατὰ
 ἰδιαιτέραν δεξιότητα ἕκαστου εἴδους, κατ' ἐνέργειαν δὲ
 συμμιρίζονται τοῖς εἶδεσι καὶ ἔοπιζόμεναι τοῖς καθ' ἕ-
 καστα αἰδήσει καὶ φαντασία παρακολουθεῖσιν, ἐν οἷς
 ἐπιφέχει καὶ μίμησις. ἢ οὐχὶ καὶ τὰς ἑσέας φωνὰς
 ψιττακοῖ, καὶ κίσσαι ἀπομιμῶνται; πίθηκες δὲ καὶ κε-
 κρόπων γόνη ποσαῦτα ἐργάζονται κατὰ μίμησιν. εἰ-
 σὶ δ' ἂν τῆς ὀρνίθων καὶ δι' ὀργάνων δῆμουσίαν παι-
 δαίονται, ὡς πᾶσι πρόδηλον. ἐκ ἄρα εἴτι κατὰ λό-
 γον ἐργάζεται, τῶτο ἐκ λόγου ποιεῖ, ὡς τινες ὑπέλα-
 βον. πάντα γὰρ ἐν τῇ μεγίστη ταύτῃ συυτάξει τοῦ
 παντὸς δρᾷ καὶ πάχει ὅθεν κατε, καὶ κατὰ λόγον ἄρα,
 ὡς συντέτακται ὑπὸ τῆς Δημιουργῆ. ἀλλ' ἔτι παῦ τὸ κα-
 τὰ λόγον ἐξ ἰδίας ἑαυτῆς λόγου ποιεῖ. καὶ κισὸς δὲ καὶ
 ἄμπειλος ἑλίκας προβάλλει διὰ τὴν ἀνάβασιν. πολ-
 λὰς τοίνυν τῆς ἀλόγων πράξεις ἐκ μιμήσεως ἠγητέον.
 Ἐπει-

Ἐπειδὴ ἡ μίμησις ἐπακολουθεῖ, καὶ προὔποτί-
θῃσιν ἕτερον, αἱ τριαῦται, φαίη αὖτις πράξεις ἐπὶ
τῶν πρώτων ζώων, ἢ ὅλως ἔχ ὑπῆρξαν, ἢ αὐθόρμη-
τοι ἦσαν. καὶ εἰ αὐθόρμητοι, καὶ φυσικαὶ ἄρα ἐκεί-
νοις ἦσαν καὶ ἔκ ἐκ μιμήσεως, τί μὴ καὶ τοῖς ἐξ ἐκεί-
νων καταγομενοῖς;

Πρὸς ὃ ρητέον, ὡς ἐκείνοις μὲν αὐθόρμητοι ὑ-
πῆρξαν, τοῖς δὲ ἐξ ἐκείνων γεννωμενοῖς εἰκὸς κατὰ
μίμησιν ἐπιγίνεσθαι. εἴτι γὰρ ἀναγκαῖον καὶ πρόσφο-
ρον τῇ τῶν ζώων συστάσει, καὶ ἐξῆς διαδοχῇ, ἅμα τῇ
ὑπάρξει ἐκείνοις προστέθη. τέλεια γὰρ ὑπὸ τῷ Δη-
μιουργῷ παρήχθησαν, κατ' εἶδος ἕκαστον καὶ φύσιν καὶ
δυνάμιν καὶ ἐνέργειαν ἀνάλογον προσλαβόντα· ὥστε
ἐν ἐκείνοις δυνάμει καὶ ἡ μίμησις ἐνετέθη τοῖς ἐξ ἐ-
κείνων συμιοῦσα τῷ γεννᾶσθαι καὶ τίκτεσθαι, αὐτο-
τελής οὖσα ἐνέργεια τελείοις οὖσι, πρὸς τὸ ἐμφυτον
ρόπλῳ ἔχουσα. τοῖς δὲ ἐξ αὐτῶν ἐξῆς ἐπιγεννωμέ-
νοις ἀτελέσιν ἔσι καὶ βάδυν ἐπὶ τῷ ἐκείνων τελειό-
τητα ἐρχομενοῖς ἐπιβοήθημα πρὸς τὰς πράξεις ἀναγ-
καίας ἔσας ἐκ τῷ ῥάσει καὶ προσεχῶς ἐπεδόθη ἡ μί-
μησις. ἀτελῆ γὰρ ὄντα τὰ τικτόμενα, καὶ ὑπὸ γονεῦ-
σι βεβόμενα, ἐξ ἀγωγῆς οἶον πρὸς τὰς χρείας ἀνά-
γονται, τῇ μιμήσει τῶν τεκόντων ποδηγετούμενα. διὸ
ἐπεισέχθη ἡ μίμησις ἀναπληρῆσα τῷ φύσιν, καὶ ἐ-
πιρρῶννύουσα τῷ ἀσθενείαν, καὶ τὸν πορισμὸν τῶν
ἀνηκόντων προπαρασκαδάζουσα, καὶ ὅλον ἐξῆς τὸν διαυ-
λον τῆς αὐτῶν ζωῆς ὑπεπῆ καὶ ῥάδιον, καὶ τῇ φύσει
αὐτῶν σύμφωνον καὶ πρόσφυη ἀποτελεῖσα. εἰ μὴ ἄρα

ὑπῆρξαν ἐν τοῖς πρωτογόνοις αἱ τοιαῦται πράξεις, ἐκ
αὐτῶν τοῖς ἐξ αὐτῶν γεννωμένοις ἐκ μιμήσεως εἴησαν.

Περὶ Ἠθικῆς Εἰκονογραφίας

ἐν τοῖς ἀλόγοις τῶν ζώων. (α)

Εν τοῖς πολυειδέσιν εἶδει τῶν ἀλόγων ζώων πολ-
λήτις εἴησιν ἡ διαφορὰ τῶν τε δυνάμεων καὶ παθῶν καὶ
ἔργων. ἀλλὰ καὶ ἰνδάλματα ἀρετῆς ἢ κακίας ἄλλα ἐν
ἄλλοις ἐνορῶνται. τὰ μὲν γὰρ ἀγρία καὶ ἀτίθασα,
τὰ δὲ ἡμερα καὶ οἰκοξιβῆ. καὶ τὰ μὲν ὀξύθυμα καὶ
ὀργίλα, τὰ δὲ πραέα καὶ ἀχολα. καὶ τὰ μὲν μετὰ τῷ
γενναίῳ, καὶ τὸ εὐσαθές ἔχει, τὰ δὲ ταπεινῶται βια-
ζόμενα. καὶ τὰ μὲν ἀκέραια, τὰ δὲ πανῶργα καὶ δό-
λια. καὶ τὰ μὲν λάγνα καὶ ἀκόλαστα, τὰ δὲ σώφρο-
να, καὶ τὰ μὲν καθαρά καὶ κόσμια, τὰ δὲ βυπαρά καὶ
ἀκόρητα, καὶ τὰ μὲν φιλόφρονα, καὶ εὐγνώμονα, τὰ δὲ
ἀμείλικτα καὶ κακονόχη. ἔσθον γὰρ ἔφεις φησὶν ἡ
παροιμία λύκον ἔφεις, ὡς ἀμείλικτε καὶ ἀγνώμονος
τῷ λύκῳ ὄντος. ἔπω δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἴχνη ἐ-
νορῶνται τοῖς ἀλόγοις. ἡ δὲ τσαύτη ποικιλία καὶ
διαφορὰ τῶν ἔργων ἐν αὐτοῖς, πρῶτον μὲν ἐξήρηται
ἐκ τῆς διαφορᾶς στοιχειακῆς μίξεως καὶ κράσεως καὶ φυ-
σι-

(α) Τὴν δέξαι δὲ φύσιν θαυμασίον, μέχρι τῶν ἀλόγων ἐκ-
τείνασαι πῶ οἰονεὶ πρὸς αἰ λογικὰ μίμημα. πῶχα πρὸς δυσω-
πία τῶν λογικῶν. *Ὀμηγεύς Φιλοκαλία. Φύλ. 229.*

εικῆς συστάσεως ἐκάστου εἶδους, δι' ἧν παραλλάσσει καὶ ὁ ὀργανισμὸς τῶν σωμάτων, καὶ χυμοὶ ἐν αὐτοῖς, τυχὸν δὲ καὶ φαντασίαι, καὶ αἰσθήσεις καὶ αἰῶναι δυνάμεις, ὡσαύτω καὶ τροφαὶ καὶ διαίται, καὶ μῆκος ζωῆς. δούτερον δὲ ἐκ ταχείας ἢ βραδείας ἀλλοιώσεως τοῦ ἐν αὐτοῖς ζωτικῷ πνεύματος. καλῶ δὲ αὐθις ζωτικὸν πνεῦμα τὸ ἐν τοῖς ζώοις ἰδιαιτάτα πρὸς τὰς ὀργανικὰς καὶ μεταβατικὰς κινήσεις καὶ αἰσθήσεις καὶ φαντασίας αἰῶνον. ὑπὸ γὰρ τήτου συγκινομένου καὶ ἄλλως καὶ ἄλλως ἀλλοιουμένου καὶ αἱ ὀρέξεις καὶ τὰ πάθη ἀλλοῖα ἐντυπώονται, καὶ πρὸς ἄλλα καὶ ἄλλα ταχέως ἢ βραδέως τὰς κλίσεις καὶ ῥοπὰς ἐντίκτουσι. Καὶ ἔτιον ἐκ τῆς συγγυμνασίας τῶν αἰσθήσεων καὶ φαντασιῶν ἐπιτείνει γὰρ ἡ ἀποσοχή καὶ συνέχεια τῶν αἰσθήσεων καὶ φαντασιῶν τὰς ὀρέξεις καὶ τὰ πάθη συγκινομένου ἐπὶ πλέον τοῦ πνεύματος, καὶ παραφύεται τῇ ἐνδόν φαντασίᾳ ἑτέρα ἐπὶ τῷ πάθει, ὀδηγοῦσα τὴν ὀρέξιν, καὶ τούτο ἐστὶ τοῖς ζώοις εὐρεσις, καὶ ἐπιτυχία, ἢ ἄλλως μηχανὴ ἐξ ἀλόγου φρονήσεως. καταχρηστικώτερον γὰρ ἢ ἐπιπόδεις τῶν τοιούτων ἔργων ἐν τοῖς ἀλόγοις λέγεται φρόνησις, εἴπερ οὐ πᾶν τὸ κατὰ λόγον συστρέχον πρὸς τι τέλος εὐχρηστον ἐξ ἐνδογενῶς μελέτης γίνεται, οὔτε τὸ ὁδῶ μετὰ φαντασίας, εἰ μὴ ἢ ἐκ μελέτης, τέχνη αὖ εἴη. πολυτρόπος γὰρ ἡ φύσις, καὶ τὰς ἑαυτῆς παρατροπὰς ἔχει, καὶ τὰς συγκυρίας δέχεται, καὶ τὰ συμβάματα στέγει, καὶ περιπλέκεται ἐπὶ τοῖς προτέροις συμφύουσα δούτερα,

ρα,

ρα, οὐ μόνον αἰσθήσειν αἰσθῆσιν, καὶ φαντασίαις φαντασίαν, καὶ πάθεισι πάθη καὶ ὀρέξεις, ἀλλὰ καὶ ῥοπὰς καὶ κλίσεις καὶ ἔργα, πρὸς τε εὖ καὶ τούναντίον ἔεπομένη καὶ μεταβάλλουσα. πᾶσα οὖν κινήσεις φυσική, καὶ πᾶσα αἰσθησις καὶ φαντασία καὶ μνήμη καὶ ὀρέξεις καὶ ῥοπὴ καὶ μίμησις, καὶ δοκῆσα φρόνησις, καὶ πᾶν ἀπλῶς πάθος καὶ πᾶν ἔργον ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις ἑτεροκίνητα εἰσὶν, ὡς ἔξωθεν τὰς ἀρχὰς ἔχοντα, καὶ ἐνδοθεν ὑπενεργῆσι.

Περὶ Ψυχῆς τῶν ἀλόγων ζώων.

Συνεκδοχικῶς μὲν, ψυχὴ τῶν ἀλόγων ζώων λέγεται τὸ ἐν αὐτοῖς ζωτικὸν πνεῦμα, ὡς καὶ τὸ αἷμα. ὀλικῶς δὲ καὶ κυρίως ψυχὴ ζώων εἰσὶν ἡ ἐσιώδης ἕνωσις τῶν ζωτικῶν καὶ φυτικῶν καὶ ἀπλῶς φυσικῶν δυνάμεων. διὸ καὶ συστατικὴ καὶ ἀρχικὴ καὶ διαχειρικὴ ἑκάστη εἶδος ἐστὶ. ποικίλη γὰρ καὶ πολυτρόπος καὶ πολύφορος ἡ τοιαύτη ἕνωσις. διὸ ἢ μὲν φυσικῶς ἐνυπάρχει τοῖς σώμασι σιωδαιρεῖται, καὶ διακρίνεται εἰς μέρη, ἄλλοις γὰρ μέρεσι διαυγάζει τὸ αἰσθητικόν, καὶ φαντασικόν καὶ ὅλως εἰπεῖν τὸ ζωτικόν, καὶ ἄλλοις τὸ φυτικόν, καὶ ἐν πᾶσι τὸ κοινῶς φυσικόν διὰ τῶν κινήσεων καὶ ἀρχικῶν ποιότητων. λογικῶς ἀλλ' οὖν διακρίνεται εἰς γένη δύο τὸ ζωτικόν καὶ φυτικόν, ἃ καὶ μέρη προσεχῆ λογίζονται τῆς ψυχῆς τῶν ζώων. καὶ τὰ μὲν ζωτικῆ ἴδια αἰσθήσεις, καὶ φαντασίαι, καὶ μνήμαι, καὶ ὀρέξεις καὶ ὀρμαί. τὰ δὲ φυτικῆ τὸ ἔφε-

σαι,

θαι, τὸ αὐξάνεσθαι, καὶ γεννᾶν ὅμοιον, ἔἴδιον τὸ
 ἀλλοιοῦσθαι καὶ φέπεισθαι, καὶ ἐφοικῆ καὶ πρόσφυσις
 ἐπ' ἀλλήλοις τῶν συνιόντων μορίων, καὶ ἀπώσεις ἀπ' ἀλ-
 λήλων, καὶ αἱ ἄλλαι δυνάμεις, κατὰ τὰς στοιχειακὰς
 ποιότητας, καὶ τὰ μέγιστα αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους. τῶν
 γὰρ πολυμερῶν καὶ διαφερουσῶν τέτων δυνάμεων εἰς
 μίαν ἀρμονίαν συνειρμομένων καὶ συμπλεκομένων ἢ
 πρώτῃ κατὰ λόγον συνδρομῇ καὶ σταθερὰ ἑνώσις ἀρ-
 χὴ τῆς τῆ ζωῆς ὑπάρξεως διατελεῖ. πολυτρόπος δὲ
 ἔσται πολυειδὴς ὑπάρχει. αἰεὶ ἐν τοῖς τρισὶ συνέστι-
 κε, καὶ ταύτας συνεισάγει. τὰ γὰρ διμοιρῶντα μόνων
 τῶν κοινοτέρων φυσικῶν δυνάμεων ἀψυχὰ εἰσι. τὰ δὲ
 καὶ ἰδιαιτέρας προσλαμβάνοντα δυνάμεις ἐσωτερικὰς καὶ
 κινήσεις οἷα τὰ φυτὰ, κοινοτέρων ἔμφυχα λέγονται.
 κυρίως δὲ ἔμφυχα εἰσι τὰ ζῶα, ὡς πάσας ἔχοντα
 τὰς σωματικὰς δυνάμεις τῶν γιγνομένων τε καὶ φθι-
 νόντων. τῶτο γὰρ εἰσι ψυχὴ ζωῆς ἐνδογενῆς ὀλικὴ ἀρ-
 χὴ πάσης κινήσεως καὶ ἐνεργείας σωματικῆς. διήκει
 δὲ διὰ πασῶν τῶν δυνάμεων, ὑποθερμαίνουσα, λε-
 πτύνεσα, ἄτονῶσα, καὶ κινῶσα τὰ σώματα, ἐν οἷς
 εἰσι, διαφόρως, καίτοι μὴ παυομένης τῆς ἰδίας ἐκά-
 στα τῶν συνιόντων ιδιότητος. ἐν μὲν ἔν τῇ συστάσει
 τῆ ζωῆς πᾶσαι ἅμα συντρέχουσι, καὶ ἐκ αὐτῆ ζωῆς ὑ-
 πάρξειε ὑπερέσης μιᾶς. ἔἴ γὰρ βαθμηδὸν ψυχὴ τῶν
 ζώντων γεννᾶται, εἰ καὶ ἡ φύσις ὁδοῦ βαδίζει. καὶ
 γὰρ καὶ τῶν ἀψύχων ἐν τῷ ἐχάτῳ τῆς μεταβολῆς ἐ-
 πέρχεται καὶ ἐπανθεῖ ἀθρόον τὸ εἶδος. ἢ δ' ἄρα ψυ-
 χὴ εἶδος εἰδοποιὸν ἔσται, ἐν οἷς πάρεστιν, ἀθρόα ἐ-

πιγίνεται, ἢ εἰδοποιεῖ ἢ διαμορφῆ τὰ μέλη, ἢ ὄργανα ἐκάστω ζῳῆ, ἀλλοῖα ἐν ἄλλοις, ὡς ἡ χεῖρα ἀπαιτεῖ πρὸς γένεσιν καὶ τροφῇ, καὶ ὅλως διάρκειαν καὶ συμπήρησιν ἰδίαν. ἔστιν ἄρα αἰεὶ ἐνεργὸς, ἐν οἷς ἐστὶν ἐφ' ὅσον αὐτῇ, περιτρεπομένη περὶ τὰ ἔργα, ὡς τοῖς εὐδὸν ἐνασχολουμένη, καὶ ἐκ τῶν ἔξωθεν ἄλλω τε ἄλλως περιελατομένη. σωματικὴ δὲ οὕσα ἐντελέχεια, καὶ ἐκ σωματικῶν δυνάμεων ἐκκύπτουσα καὶ προοῖουσα καὶ αἰεὶ περὶ τὰ σώματα προσκειμένη, κατὰ ταῦτα δὴ καὶ πάσχει τὴν μεταβολῆν ἐπὶ τε τὸ κρεῖττον καὶ χεῖρον, καὶ νεάζει εἰκόπως, καὶ γηράσκει, ταυτὸν εἰπεῖν ἐνδυναμοῦται, καὶ ἐξαδνεῖ κατὰ τὰ σώματα ὅτι ἐν αὐτοῖς καὶ ἐξ αὐτῶν καὶ διὰ ταῦτά ἐστι καὶ ἔσχατον φθίνει τῆς ἀρμονίας λυθείσης, ἐπεὶ εὐωσις σταθερὰ, συυδεδεμένη πρὸς καιρὸν, καὶ ἀνάλογος ἀρμονία τῶν σωματικῶν δυνάμεων κατ' εἶδος συγκροτουμένη ἐστὶν ἢ τῶν ἀλόγων ζῳῶν ψυχή.

Πείσμα γενικόν.

Τῇ αἰσθήσει καὶ φαντασίᾳ συυῆπται ἢ ἡδονὴ καὶ ἢ λύπη. καὶ τῇ μὲν ἡδονῇ ἐπακολουθεῖ ἢ ὄρεξις, τῇ δὲ λύπῃ ἢ φυγή. τέτοις δὲ ἢ ῥοπή καὶ ἢ κίνησις ἐν τοῖς ζῳοῖς. ἅμα γὰρ αἰσθόμενον ἢ φανταζόμενον τὸ ζῳον κρίνει ἢ οὐ ἢ λυπηρὸν, καὶ ὄρεγεται, καὶ πρὸς αὐτὸ κινεῖται ὡς ὄρεκτὸν, ἢ ἐκκλίνει, καὶ φεύγει ἀπ' αὐτοῦ ὡς λυπηρῶ, μηδεὶς λόγον πλείονα ἔχον. πᾶσαι ἄρα

ἄρα τῶν ἀλόγων ζῶων αἰ πράξεις αἰσθήσει καὶ φα-
τασία σιωπεύονται.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ε'.

Περὶ Ψυχῆς ἀνθρώπου.

Η τῶ ἀνθρώπου ψυχὴ ὁμωνύμως λέγεται πρὸς τὰς
τῶ ἀλόγων ζῶων ψυχὰς, ὡσπερ καὶ τὸ ζῶον. ἢ ἢ
εἰς εἶδος ὑπὸ τὸ ζῶον τάσσεται ἀνθρώπος, κατὰ τὰ
λοιπὰ εἶδη τῶ ἀλόγων. ἀνθρώπος γάρ ἐστι νῆς σώ-
ματι ἐμφύχῳ καὶ ζωτικῷ χρώμενος, εἴτ' οὐκ οὐσία
ἄυλος φυσικῷ ἐμφύχῳ καὶ ζωτικῷ σώματι χρωμένη,
καὶ ἀμέσως ὑπὸ τῷ ἐσίῳ τάσσεται καὶ ταύτῳ γέ-
νος οἶδεν, ἥτις καὶ διαμεθεῖν εἰς σῶμα καὶ πνεῦμα,
καὶ τὸ συναμφοτέρον. καὶ ἡ ψυχὴ ἄρα τῶ ἀνθρώπου
ἐστὶ τὸ ἐν αὐτῷ πνεῦμα ἄυλον ὄν, συνὸν σώματι ὀρ-
γανικῷ ἐμφύχῳ θεσμῷ φύσεως. σιωεχει γοῦν τὰς
φυσικὰς καὶ ἐμφύχας καὶ ζωτικὰς δυνάμεις καὶ ἐπι-
λάμπει, καὶ βελτιοῖ αὐτὰς, καὶ τὰς ἐν αὐταῖς ἀλ-
λοιώσεις ἀναδέχεται καὶ ἐπικεῖναι, καὶ ἡ ταύταις ἐν-
ταί ψυχὴ λέγεται, χωρὶς δὲ τῶν, νῆς ἐστὶ, καὶ ἑτέ-
ρα ἐστὶ παρα τὰ σώματα, καὶ ἰδίας ἔχει δυνάμεις
καὶ ἐνεργείας αὐλκας.

Καὶ δυνάμεις μεν νοεράς ἔχει λόγον, καὶ διά-
νοιαν, θελητικὰς δὲ βέλυσιν καὶ κυριότητα. καὶ ὁ μεν
λόγος ἐνωτικός καὶ ἐποπτικός τῶ νοητῷ καὶ αἰσθητῷ
ἐστὶν. ἡ δὲ διάνοια διαβατική ἐστὶ δι' αὐτῷ διῆσσα.

ε'κ

ἐκ τούτων γὰρ ἐνεργείας ἔχει, τὰς καθαρὰς ἐννοίας, τὰς ἐννοίας τῆς καθόλου, ἐσίας, ὑπάρξεως, δυναμείας, χέσεως, ταυτότητος, ὁμοιότητος, ἑτερότητος, καὶ ἀπλῶς τὰς ἐξ ἀφαιρέσεως λεγομένας καὶ τὰς ἀπολύτως τῆς καθ' αὐτὸ νοητῆς, καὶ πάσας τὰς ἀντιλήψεις τῆς νοητῆς, ἐφ' οἷς αἱ κρίσεις καὶ διακρίσεις, καὶ συλλογισμοὶ καὶ ὑπολήψεις καὶ δόξαι καὶ ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι. ἐκ δὲ βελῆς καὶ αὐτεξουσιότητος ἔχει τὴν προαίρεσιν ἐλευθέρων, καὶ τὴν κατὰ πράξιν κυριότητα. Ἐκ τούτων ἐν τῆς ἰδίων ἐνεργειῶν καὶ λογικῶν δυνάμεων χαρακτηριζομένη ἢ τῆ ἀνθρώπου ψυχῆ, ἑτέρα πάντως ἐστὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἀλόγων, ὡς περ ταῖς ἐνεργείαις καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἔγωγοι καὶ τῆ ἐσία, διαφέρουσα ὅλῳ γένει τῆς σωματικῶν, καὶ ὑπερκειμένη, ἄρχουσα, συγχωμένη καὶ κινῆσα καὶ τὰς ἐμφύχους καὶ φυτικὰς δυνάμεις πρὸς σύστασιν τῆ σώματος, ὅπερ εἰδοποιεῖν ἔλαχε. καθάπερ γὰρ ἥλιος δι' αἴρος διῶν ἀλλοιοῖ αὐτὸν, φωτίζει, λαμπρύνει, καὶ λεπτυώνει, οὕτω δὲ καὶ ἐν ἀνθρώπῳ ἡ ψυχὴ καταυγάζουσα τὸ ζωτικὸν πνεῦμα βελτιοῖ αἰσθήσεις καὶ φαντασίας καὶ μνήμας καὶ τὰς ἄλλας δυνάμεις συγκινῆσα καὶ ἐπιρρωνύουσα, καὶ δι' αὐτῆ καὶ πρὸς τὰ ἐκτὸς διαχεομένη, καὶ τὰ ἐντὸς ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἄγουσα, καὶ ἐπὶ τὸ βέλτιστον τελειῶσα. τί γὰρ τῆς ἐν ἀνθρώπῳ ἔ τῆς ἀκρας ἔμμορε τελειότητος; σχῆμα γὰρ ὄρθιον, τῆς τελειοτέρων γὰρ σωμάτων τὸ πρὸς τὰ ἄνω φέρεσθαι, οἷον αἴρος καὶ πυρός. πάντων δὲ τῆς περικλείων ζώων μᾶλλον μετέχε πυρός, ἀλλὰ καὶ αἰθέρος πως ὁ ἀνθρώπος.

προς· σὰρξ δ' ἀπαλή καὶ διόλου εὐθικτος, καὶ περὶ τὰ
 πλείστα αἰσθητικὴ· ὄργανα δ' ὀλοχερῆ, οἷον χεῖρες,
 πόδες καὶ κεφαλὴ πᾶσα, εὐφύεσται, καὶ πρὸς πᾶσαν
 χρείαν, κατ' αἰσθῆσιν καὶ ἐργασίαν σωματικῶν ἀρμο-
 διώταται, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἐφ' ὁρέσεις καὶ τὰς ἐπι-
 νοίας τὰς ἐκ λόγου προσφυῆ· τὰ δ' ἐντὸς ἔτι μᾶλλον
 θαυμασιώτερα· καρδία ἧ ἀνατεταγμένη ὄρθη· ταύ-
 τής γὰρ καὶ πνεύμονος καὶ ἥπατος καὶ τῶν λοιπῶν ἀ-
 πᾶτων ἡ μόρφωσις καὶ διασκορπὴ κρείττων, ἢ ἄλλου
 παντὸς ζώου· κεφαλῆς δὲ τὴν καλλονίω καὶ τῶν μυελῶν
 ἐν αὐτῇ σκορπῶν, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀποφυομένων νεύ-
 ρων τὴν διάχυσιν, τὴν περιπλοκίω, τὴν συμπλο-
 κίω, καὶ διανομίω, καὶ τὰ ὅλα καὶ τῶν μερῶν καθ' ἕκα-
 στον περιβολίω· λεπτότητα δ' ἐπὶ πᾶσι τοῦ πνεύμα-
 τος, φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν τὴν συζυγίαν, ὡς ἐκ μιᾶς
 καλῆς ἀρδεΐας τῶν ὅλων, ἀδρόνων τε καὶ τῶν ἄλλων
 σμικροτάτων ἀγγείων καὶ αἰσθητῶν καὶ εἶδος καὶ χῆμα
 τίς αὖ λόγος εἰπεῖν ἐξήκοιτο; τῆτο γὰρ ἐστὶ τὸ μέγα
 τῆς Ἀνατομίας θέατρον, ἐν ᾧ οἱ τῶν ὄντων Φιλόσοφοι
 ἀπενίζοντες θαυμάζουσι καθορῶντες αὐταῖς ὄψεσι τοῦ
 δημιουργῆ τὴν Σοφίαν, καὶ ἀγνωμόνως αὐτὴν ἐξυμνεῖ-
 σι· πρὸς τῆτο οὐδὲ τὸ τελεώτατον ἄγαλμα τῆς δεξιᾶς
 τῆ Ἰψίσης Θεῆ, ὡς ἀρχικὸν καὶ πρῶτον, καὶ τῆ γε-
 νέσει ὑστερον, τὰ μὲν ἐγγύτερον, τὰ δὲ πορρώτερον
 ἦλθε τῶν ζώων, ὥστε εἰ ἕκαστον τῶν ἄλλων ζώων
 πρὸς αὐτὸ παραβάλλεις, παρὰ πολὺ κατόπισιν δι-
 ρήσεις, συγκρίνων καὶ σῶμα σώματι· καὶ εἰ πάντων
 ὁμοῦ τὰς εὐφυΐας καὶ δεξιότηας ἀθροΐσεις, ἐν τῶν
 αὐ-

ἀνθρώπινον σώματι δῦρήσεις, ὑποχωρούσας τὴν ὑπεροχὴν ἀπάσας τῆς κρείττονι. κεφάλαιον γάρ ἐστιν ἀπασῶν τῶν ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις τελειοτήτων τὸ λογικὸν ὄργανον. ἵνα δὲ τοῦτο σαφίστερον γινῆται, φέρε δὴ τὸ φωνητικὸν καὶ ὀργανικὸν, καὶ φανταστικὸν πνεῦμα τῶν ἄλλων ζώων πρὸς τὸ ἀνθρώπινον προσετάσωμεν.

Τὸ ἀέρος πλητομέγεθος ὑπὸ ξηρῆς ἤχου ἀποτελεῖται. τὰ δὲ ἤχη εἶδος καὶ ἡ φωνὴ τῶν ζώων. ἕκαστος δὲ τῶν ζώων ἰδίαν φωνὴν ἔχει, ὅσα δηλονότι πνεύμονα ἔχει, γνωριστικῶς καὶ ἀνακλητικῶς τῶν ὁμοφύλων, καὶ τῶν αὐτῶν παθῶν ἐκφαντικῶς. τσαῦτα ἄρα αἱ φωναὶ τῶν ζώων, ὅσα καὶ τὰ εἶδη τῶν φωνουμένων. ἀλλ' ἕκαστος αὐτῶν μίαν ἔχει φωνὴν, καὶ τὴν τῆς ἑτέρας εἶδους, πλὴν τινῶν καὶ τέτων πάνυ ὀλίγων, ἐκ αὐτῶν μιμήσαστο. ἀνθρώπος δὲ φωνὰς ἀπάσας τῶν ζώων, καὶ ἀψύχων ἤχους, οἷος μιμεῖσθαι πέφυκε. καὶ τὸ πλεῖον ἐκ συυθήκης τσαύτας τεχνητόσάμενος ἀνὰ πᾶν ἔθνος, ἐπλεόνασε τῇ φύσει, τσαύτας ἑξ ἄλλων, καὶ πολυπλασιάσας κατ' ἔθνος, καὶ χώρας, πολυφωνότατος χρηματίσας. ἐν τσαύτῃ ἐν ὁμοφωνίᾳ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων, καὶ λεπτότητι καὶ ὀξύτητι τῶν φωνητικῶν ὀργανικῶν πνεύματος, ἐχέουσι ἢ δύο τῶν εἰδῶν τῆς ζωῆς, ἀλλὰ πάντων ἅμα ὑπερέχει ὁ ἀνθρώπος. ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν τῶν φωνῶν δηλονότι προΐών τις ἐπὶ τὸ φανταστικὸν πνεῦμα θαυμάσειε μᾶλλον, τὴν ἀντίληψιν, τὴν διάκρισιν, τὴν ποικιλίαν, τὴν κατοχὴν, τὴν λεπτότητα, τὴν δεικνυσίαν, τὸ τάχος, ὧν φέρεται

ἰαυα-